

beløber sig til 170 mio. kr. Det er vigtigt at nævne, at vi i den sammenhæng bliver nødt til at gøre op, om vi vil prioritere området i dette omfang.

Det danske sundhedsvæsen er under stort pres på flere måder, ikke mindst for at påtage sig flere opgaver, f.eks. vidner den ringe danske folkesundhed om, at der er stort behov på forebyggelses- og sundhedsfremmeområdet.

Vi kan derfor ikke umiddelbart støtte hele Kristendemokraternes forslag, men vi er parate til at diskutere dele af forslaget under en eventuel videre behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Tove Videbæk som ordfører for forslagsstillerne.

Tove Videbæk (KD):

Jeg vil gerne sige tak for en meget positiv, god og også indimellem hjertevarm debat. Debatten har jo tydeligt vist, at sundhedsordførerne her i salen ønsker at finde løsninger for de døende og for deres pårørende. Og jeg vil naturligvis især sige tak til S, SF, Enhedslisten og til dels til De Radikale for støtten til forslaget.

Jeg må sige til forbeholdet fra De Radikale omkring, at vi har nævnt, at det er pr. amt, at det ser vi ikke det store problem i, for det er jo noget, der kan ændres hen ad vejen. Og til det her med, at det danske sundhedsvæsen er under stort pres, og at vi pålægger det flere opgaver, må jeg sige, at det gør vi egentlig ikke, for det er jo opgaver, det har i forvejen. De her døende er jo et eller andet sted i dag. De er jo enten på en sygehusafdeling, på plejehjem eller i hjemmet med massiv pleje. Så det er jo ikke ekstra opgaver, vi pålægger det danske sundhedsvæsen.

Kl. 19.45

Så jeg tror på, at der i det lange løb, når etableringsfasen er overstået, ikke vil være ekstra udgifter i forhold til, hvad der er nu. Og de svimlende beløb, som er blevet nævnt nu, er jo heller ikke endeligt det, som vi har nævnt i vores forslag.

Men tak alligevel. Desværre er regeringen og Dansk Folkeparti ikke endnu klar til at lave lovgivning på området. Men det håber jeg bestemt at regeringen snart bliver, om ikke før, så når man ser, at amterne ikke bider på og etablerer de nødvendige hospicepladser. Og det gør de jo simpelt hen ikke, hvis de kan blive fri for det.

Jeg noterer mig da også, at ministeren i flere svar til mig har sagt, at han vil være villig til lov-

givningsinitiativer, hvis ikke amterne samler sig sammen til at få etableret de hospicer.

Så vil jeg slutte med at sige, at vi i dag taler om de døende. De døende kan jo ikke sådan klage over deres behandling. De kan ikke organisere sig og danne en stærk lobbyvirksomhed. De kan ikke søge erstatning, hvis de er utilfredse med behandlingen, og de kan ikke bruge deres erfaring til næste gang. Og bl.a. derfor er det, at vi skal tale for dem her.

For 1 uge siden havde Det Ethiske Råd en konference i Landstingssalen om aktiv dødstjælp. Her i dag taler vi om aktiv livshjælp, om at give omsorg lige så længe der er liv. Vi taler om palliativ pleje, ikke bare hospice, men om lindrende pleje, uanset om man er på hospice, på sygehus eller derhjemme, nemlig at give den døende smertelindring, omsorg, ro, fred, tid til snak, en sidste god tid med de pårørende. Ja, her kan vi i sandhed tale om en værdig død.

Vi ved alle sammen, at vi har for få hospicepladser i Danmark. Det beregnes og står i rapporten, at vi bør have 257 pladser. Vi har 57 nu, og på de hospicer, vi har, er der i alt 700 mennesker, der dør.

Sankt Lukas Stiftelsen havde sidste år 121 patientforløb, men antallet af forespørgsler om at komme derind var 780. Det vil sige, at man måtte afvise seks gange flere, end man kunne optage på hospicet, altså for hver syv personer, der henvendte sig, kunne man tage imod én person.

De øvrige hospicer melder om afvisningsprocenter i forbindelse med henvendelser på ca. 60. Godt hver anden døende afvises altså på de andre hospicer, og det tror jeg ikke der er nogen af os herinde som synes er acceptabelt.

Så jeg vil bare slutte med at citere overlægen fra Glostrup Sygehus, nu afdøde Halfdan Lefèvre. Han sagde: Den situation, som gamle og døende befinder sig i her i landet, vil jeg sammenligne med en slags apartheid. Vi har glemte dem, vi vender dem ryggen, mange dør ensomt bag en skærm på en tom hospitalsgang eller på et plejehjem, og mange dør en smertefuld død i hjemmet.

Men jeg er glad for, at vi har mange engagerede sundhedspolitikere her, så jeg håber, at vi sammen finder løsningen fremover.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg må sige, at jeg har stor respekt for fru Tove Videbæks engagement i denne her sag.